

РЕШЕНИЕ

№ 3755

гр. София, 10.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 11.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Любка Петрова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **32** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 46, ал. 5 от Закона за общинската собственост (ЗОС).

Образувано е по жалба на К. К. П., ЕГН [ЕГН] и М. З. П., ЕГН [ЕГН] и двамата с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, ап. 104, чрез процесуалния им представител адв. П. Т. срещу Заповед № РПД19-РД48-18 от 18.12.2019 г. на кмета на район „П.“ - Столична община, с която на основание чл. 46, ал.2 от ЗОС и чл. 33, ал. 1, т. 8 и ал. 2 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община (НРУУРОЖТСО; Наредбата) е наредено да се прекрати Договор за наем № РПД17-ДГ66-138/26.07.2017 г., сключен въз основа на настанителна заповед № РПД17-РД66-38/26.07.2017 г. с К. К. П., ЕГН [ЕГН] и членовете на семейството му, а именно: М. З. П., ЕГН [ЕГН] – съпруга, Х. К. П., ЕГН [ЕГН] – син и И. К. П., ЕГН [ЕГН] – дъщеря, относно общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, ап. 104, състоящо се от две стаи, дневна, кухня и сервизни помещения, частна общинска собственост /АОС № 0388/10.07.1997 г./, поради необитаване на същото повече от шест месеца.

В обстоятелствената част на жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на административния акт, като издаден в нарушение на административнопроизводствените правила, противоречащ на материално правните разпоредби и на целта на закона. Сочат, че апартамента, който им е бил отдаден под наем бил негоден за обитаване, в изключително лошо състояние, което налагало да

бъде направен основен ремонт на жилището, чиято стойност била непосилна за жалбоподателя и това наложило същия да работи като международен шофьор в чужбина, за да събере необходимата сума за осъществяването му. На следващо място сочи, че детето имало изкривяване на челюстта, което налагало ортодонтско лечение вкл. и чрез операция, която в България не се плащала от Здравната каса, а в Германия се заплащала. Посочват, че съгласно чл. 24, ал. 1, т. 4 от Наредбата наемните правоотношения се запазват с лицата, които работят извън страната. Молят за отмяна на оспорената заповед.

В съдебно заседание, жалбоподателите, редовно уведомени, се представляват от адв. Т., която поддържа жалбата и моли атакуваната заповед да бъде отменена. Претендира разноски за адвокатски хонорар.

Ответникът – Кмет на район „П.“ – Столична община, редовно призван, се представлява от юрк. З., който оспорва жалбата. Соци, че в Наредбата изрично е указано при какви условия правоотношението се прекратява, като едно от тези условия било необитаване на жилището повече от една година. Счита, че от представените доказателства по делото и свидетелските показания ставало ясно, че наемателите не обитавали това жилище повече от година и нямали никакво намерение да се завърнат в този апартамент, поради което била съставена заповедта за прекратяване на наемното правоотношение. Посочва, че Общината не е принуждавала жалбоподателя да приеме апартамент и ако той не го е харесвал е можело да се откаже и да му бъде предложен друг апартамент, но той го е приел без възражение. Две години по-късно да оспорва състоянието на апартаментта било недопустимо. Отделно от това счита, че жалбоподателят е можело да изтегли заем за ремонт на апартамент. В представен писмен отговор по делото от 29.01.2020 г. излага подробни съображения по основателността на жалбата.

Заинтересованите страни – Х. К. П. и И. К. П., редовно уведомени, се представляват от адв. Ж., назначена като особен представител по делото. Присъединява се към казаното от процесуалния представител на жалбоподателите адв. Т.. Моли за отмяна на заповедта като незаконосъобразна.

Административен съд София-град, Второ отделение, 30-ти състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на обжалвания административен акт, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед № РПД17-РД66-38 от 26.07.2017 г. кметът на район „П.“ е настанил четиричленното семейство на г-н К. К. П., [ЕГН] в общинско жилище, находящо се в[жк], [жилищен адрес]0, ап. 104.

На основание настанителната заповед, жалбоподателят К. П. е сключил договор за наем на общинско жилище № РПД17-ДГ66-138 от 26.07.2017 г.

Имотът представлява общинска собственост, съгласно издаден АОС № 0388/10.07.1997 г. на СО – район „П.“.

При извършени проверки в общинския апартамент от служители на районната администрация и по данни на живущи е било установено, че наемателят К. П. и членовете на семейството му не живеят в общинското жилище, за което са били съставени протоколи изх. № към РПД17-ДГ66-138/4/05.03.2019 г., към РПД17-ДГ66-138/5/17.05.2019 г. и към РПД17-ДГ66-138/6/26.08.2019 г.

С Писмо № Към РПД19-ТД26-379-[1]/05.03.2019 г. е изискана справка от [фирма] относно потреблението на студена вода през последната една година /по месеци/ за

апартамента, който е нает от жалбоподателя П..

С Писмо № Към РПД19-ТД26-379-[2]/15.03.2019 г. е представена справка от [фирма], видно от която считано от 12.02.2018 г. до 13.03.2019 г. по партидата на наемателя П. за наетото общинско жилище не е регистриран никакъв разход.

С писмо № РПД19-ГР94-1864/29.08.2019 г. семейството на жалбоподателя К. П. е било уведомено в изпълнение на чл. 26, ал. 1 от АПК, че район „П.“ започва производство по реда на чл. 46 от ЗОС и чл. 33 от Наредбата за прекратяване на наемното отношение с П. и членовете на семейството му, относно общински апартамент № 104, ет. 10, [жилищен адрес][жк], поради необитаване на същото повече от шест месеца.

Във връзка с горепосоченото писмо, с молба № Към РПД19-ГР94-1864-[2]/23.10.2019 г. К. П. е уведомил кмета на район „П.“ – СО, че ползва жилището, започнал е ремонтни дейности по него, заплатил е дължимите наеми, и че работи като международен шофьор, поради което му се налага често да отсъства от вкъщи. Моли да не се предприема процедура по прекратяване на наемните отношения, тъй като това е единствено жилище за семейството му.

В отговор на молбата на П. кмета на район „П.“ – СО е изпратил до жалбоподателя Писмо № Към РПД19-ГР94-1864-[3]/20.11.2019 г., в което е посочено, че това, че П. е международен шофьор и често отсъства, както и че е започнат ремонт на жилището не са основателни причини семейството да не заеме общинския апартамент повече от две години – от влизане в сила на заповедта за настаняване. Предвид това, не е уважена молбата на жалбоподателя за прекратяване на производството по издаване на по реда на чл. 46 от ЗОС и чл. 33 от Наредбата за прекратяване на наемното отношение относно общинския апартамент.

Във връзка със започналото производство и във връзка с това, че К. и М. П. имат две малолетни деца, е поискано с Писмо № Към РПД19-ГР94-1864-[5]/18.12.2019 г. от страна на Дирекция „Социално подпомагане“ – О. да бъде извършена проверка и при необходимост да предприемат действия за закрила спрямо децата.

С оглед закрилата на интересите на децата е информиран и Кмета на СО – г-жа Й. Ф., с Писмо № Към РПД19-ГР94-1864-[4]/18.12.2019 г., в качеството му на орган за закрила, съгласно чл. 6, ал. 3 от Закона за закрила на детето.

Кметът на район „П.“ е информиран за резултатите от извършената проверка от страна на социалните работници с Писмо № Към РПД19-ГР94-1864-[6]/08.01.2020 г. Установено е, че семейство П. към настоящия момент пребивават в [населено място], град в провинция Б.-В., Германия. Като причина е посочено, че г-н П. работи като международен шофьор, предвид необходимостта от финансови средства за извършване на неотложен ремонт на общинското жилище, което е в окаяно състояние и не е възможно да се обитава преди това. На следващо място е установено, че през 2018 г. при П. в Германия се е установила и неговата съпруга – г-жа М. П. с двете им деца, тъй като синът им имал сериозен здравословен проблем и там имало възможност да го лекуват безплатно. Двете деца посещавали училище в [населено място]. Във връзка с изложеното ОЗД към ДСП – О. са изразили становище, че към настоящия момент не е налице необходимост от прилагане на мерки за закрила спрямо двете деца на семейство П..

Със Заповед № РПД19-РД48-18 от 18.12.2019 г. на кмета на район „П.“ - Столична община, на основание чл. 46, ал.2 от ЗОС и чл. 33, ал. 1, т. 8 и ал. 2 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията

на Столична община е наредено да се прекрати Договор за наем № РПД17-ДГ66-138/26.07.2017 г., сключен въз основа на настанителна заповед № РПД17-РД66-38/26.07.2017 г. с К. К. П., ЕГН [ЕГН] и членовете на семейството му, а именно: М. З. П., ЕГН [ЕГН] – съпруга, Х. К. П., ЕГН [ЕГН] – син и И. К. П., ЕГН [ЕГН] – дъщеря, относно общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк],[жилищен адрес]0, ап. 104, състоящо се от две стаи, дневна, кухня и сервизни помещения, частна общинска собственост /АОС № 0388/10.07.1997 г./, поради необитаване на същото повече от шест месеца.

Процесната заповед е връчена лично на жалбоподателя К. П. на 28.12.2019 г., видно от положения подпис върху нея.

Видно от представения по делото от жалбоподателя трудов договор сключен на 21.10.2017 г., П. е работил по трудово правоотношение с дружество на територията на [населено място], Германия.

Представено е и писмо от 05.12.2019 г., издадено от Здравната каса ККХ, Германия, видно от което детето на жалбоподателя има сериозен здравословен проблем и лечението му се осъществява в Германия, като ще е с продължителност няколко години и разходите са поети от здравната каса.

По делото са представени още поръчка за дограма, ведно със спецификация и приемо-предавателен протокол, касови бележки и фактури, удостоверяващи извършени плащания от жалбоподателя за строителни материали, врати, тапети, лепила, латекс, разредител и др., свързани с ремонта на жилището.

В хода на делото беше изискан и представен социален доклад, видно от който на 07.05.2020 г. е бил осигурен достъп до апартамента от г-жа К., тъй като към настоящия момент семейство П. е на територията на Германия. Установено е, че техническото състояние на апартамента е много лошо и не е възможно да бъде използвано в този си вид. Извършват се ремонтни дейности на две от стаите, които включват поставяне на гипсокартон, шпакловка, латекс, тапети и др. Старата дограма е подменена с алуминиева, с изключение на кухнята. Постепенно се влагали финансови средства от страна на семейството, за да може жилището да е годно за живеене. Във връзка с предприетата процедура от СО – район „П.“ по прекратяването на наемното отношение, е била осъществена среща с жалбоподателите на 03.01.2020 г. в ОЗД към ДСП – О.. В разговор са споделили, че към настоящия момент пребивават в [населено място], град в провинция Б.-В., Германия. Като причина са посочили, че г-н П. работи като международен шофьор, предвид необходимостта от финансови средства за извършване на неотложен ремонт на общинското жилище, което е в окаяно състояние и не е възможно да се обитава преди това. На следващо място е установено, че през 2018 г. при П. в Германия се е установила и неговата съпруга – г-жа М. П. с двете им деца, тъй като сина им имал сериозен здравословен проблем и там имало възможност да го лекуват безплатно. Двете деца посещавали училище в [населено място]. Във връзка с изложеното ОЗД към ДСП – О. са изразили становище, че следва да бъде постановено решение, което да защитава в максимална степен интересите на двете деца на жалбоподателите.

По делото се събраха и гласни доказателства, като бяха разпитани свидетелите И. К. П. и В. П. С.. От показанията на свидетелката П. – сестра на жалбоподателя, се установява, че К. П. живеел под наем с двете си деца. Около 12 или 15 години чакал този апартамент. Жилището му го дали 2017 г. или началото на 2018 г., като било в състояние негодно за обитаване. Като влезли вътре имало прозорци, но нямало

стъкла, а найлони. В банята нямало плочки, била изкъртена едната тоалетна и нямало мивка. В жилището имало мухъл. Ремонтът започнал около година след като П. взел жилището, но за да можело да осъществи ремонта, се наложило да подпише договор в Германия. В момента вратите не били закачени, тапетите в момента се поставяли, гипскартон бил сложен, трябвало да се сложи и ламинат. По отношение на лечението на челюстта на детето на жалбоподателя в Германия посочва, че същото е доста дълготрайно, като здравната каса поемала 80% от него, а 20% които П. плащал щели да му бъдат върнати след приключване на лечението на детето. В заключение посочва, че брат ѝ е приел предложението за работа в чужбина, за да направи по-бързо ремонта на апартамента, тъй като в България вземал 500 лв. или 600 лв. заплата.

От показанията на свидетеля С. се установява, че същият е от 18-19 години домоуправител на бл. 218 в[жк]. Посочва, че в блока има три общински жилища. Не познавал П., но познавал неговата съпруга. По негова информация семейството е настанено на 01.02.2018 г., като може би седмица след това е дошла г-жа П. с двете си деца да се запознаят и помолила за чипове за достъп за входната врата. Предоставил ѝ бланка, която се попълвала от всички новонастанили се и чрез която се попълвала домовата книга. Когато я попитал кога ще се настанят, тя отговорила, че не знаят, защото апартамента бил в много лошо състояние. Според думите на неговия заместник А. А., апартамента бил за основен ремонт. Лично не бил влизал, но това бил един от трите апартамента, в които посмъртно не можело да се влезе. Тъй като имало наводнение и бил наводнен и ап. 100 на 9 етаж, се наложило да влезе да спре водата. Съпругата на жалбоподателя била още един път след месец-два след като били настанени, за да помоли за съдействие за тавана. Дал ѝ ключ за общата врата на тавана, показал ѝ тавана, който бил използван от предните наематели, но същия бил разбит и пълен с боклуци. По-късно установил, че същият е изчистен и заключен с катинар. След това П. казала на касиерката на блока, че ще идва от време на време нейния баща да ремонтира апартамента, както и ще има други майстори и затова се разбрали да плащат за един човек. До момента всичко било платено.

При така установената фактическа обстановка, съдът след като обсади доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, адресат на заповедта за прекратяване на наемното правоотношение, насочена е срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

По основателността на жалбата:

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съобразно задължението на съда по чл. 168, ал. 1 от АПК настоящият състав счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Съгласно чл. 45а, ал. 1 от ЗОС, условията и редът за настаняване под наем в общински жилища се урежда с наредба на общинския съвет. Такава по отношение на Столична община е Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община.

Предвид разпоредбата на чл. 46, ал. 2 от ЗОС и тези на чл. 33, ал. 2, във връзка с чл. 19, ал. 1 от НРУУРОЖТСО, прекратяването на наемното правоотношение се

извършва със заповед на органа, издал настанителната заповед. Органът, компетентен да издава заповед за настаняване в общинско жилище, съответно и да прекратява наемното правоотношение е „кметът на района по местонахождението на жилището“. Не е спорно по делото, че имотът се намира в район „П.“ – СО и кметът на района се явява орган компетентен да издаде заповедта за настаняване, както и заповедта за прекратяване на наемното отношение. В този смисъл, съдът приема, че оспорваният административен акт като подписан от кмета на район „П.“ – СО, е издаден от компетентен орган.

Съдът приема, че заповедта е издадена в предписаната от чл. 59 АПК форма. Посочени са наименованието на органа, който я е издал, фактическите и правни основания, от които се е ръководил административният орган при постановяването ѝ, но е издадена без и преди административният орган да изясни всички факти и обстоятелства от значение за случая, в нарушение на чл. 35 от АПК, поради което е издадена в противоречие с материалния закон, отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

За да бъде издадена заповед по чл. 46, ал. 2 от ЗОС, съответно чл. 33, ал. 2 от Наредбата, е необходимо имотът да е общинска собственост, съответно наемателят да го обитава по силата на валиден договор за наем с общината, както и да е изпълнена някоя от изрично изброените хипотези по чл. 46, ал. 1 от ЗОС, съответно чл. 33, ал. 1 от Наредбата.

Не е спорно, че имотът е общинска собственост, както бе споменато по-горе, предвид наличието на Акт за общинска собственост № 0388/10.07.1997 г., поради което съдът приема, че е изпълнена първата предпоставка, а именно, че имотът е общински.

Втората предпоставка за издаване на заповедта, а именно наличие на сключен между страните договор за наем на общинско жилище, също не е спорна между страните, предвид наличието на действащ договор за наем № РПД17-ДГ66-138/2017 г. от 26.07.2017 г., въз основа на Заповед за настаняване № РПД17-РД66-38/26.07.2017 г.

В случая спорът се явява по отношение наличие на третата предпоставка за издаване на заповедта, а именно наличие на основание за прекратяване на наемното правоотношение, измежду посочените в чл. 46, ал. 1 от ЗОС, съответно чл. 33, ал. 1 от Наредбата.

Административният орган е посочил като правно основание за издаване на акта за прекратяване на наемното правоотношение законовата предпоставка на чл. 33, ал.1, т. 8 от Наредбата, която визира необитаване на жилището от семейството (домакинството) повече от 6 месеца, извън случаите по чл. 24. А в чл. 24 от Наредбата е предвидено изключение, което регламентира възможността лицето да не обитава жилището за повече от 6 месеца и това да не е основание за прекратяване на наемното правоотношение. В посочената разпоредба е предвидено, че се запазват наемните правоотношения с лицата, които работят на територията на друга община или извън страната – за срок до 1 година – чл. 24, ал. 1, т. 4 от Наредбата. В тези случаи, наемателите са длъжни да упълномощат свой представител, който да изпълнява задълженията им по наемното правоотношение.

В доказателствена тежест на жалбоподателя съгласно чл. 154 ГПК, във връзка с чл. 144 АПК е да установи, че е извършвал фактически действия по

използване на жилището без прекъсване по-дълго от 6 месеца, или пък че е налице изключението на чл. 24, а именно, че е бил трудово зает на територията на друга община в страната или извън страната за не по-дълъг срок от 1 година.

Обстоятелството мотивирало административният орган да прекрати наемното правоотношение е, че при извършени проверки в общинския апартамент от служители на районната администрация и по данни на живущи е било установено, че наемателят К. П. и членовете на семейството му не живеят в общинското жилище, за което са били съставени протоколи изх. № към РПД17-ДГ66-138/4/05.03.2019 г., към РПД17-ДГ66-138/5/17.05.2019 г. и към РПД17-ДГ66-138/6/26.08.2019 г., както и че от представена справка от [фирма], в общинското жилище няма потребление на студена вода за периода от 04.01.2018 г. до 07.03.2019 г.

Съдът намира това основание за прекратяване на наемното правоотношение за незаконосъобразно. По делото се събраха доказателства за това, че спрямо жалбоподателя е приложимо изключението на чл. 24 от НРУУРОЖТСО, тъй като К. П. е бил трудово ангажиран на територията на Германия, [населено място]. С писмо жалбоподателят е уведомил кмета на район „П.“ – СО, че ползва жилището, което е единствено на семейството, започнал е ремонтни дейности по него, заплатил е дължимите наеми, и че работи като международен шофьор, поради което му се налага често да отсъства от къщи. Кметът на район „П.“ не е взел под внимание и извършената проверка от страна на социалните работници, за която е бил уведомен с Писмо № Към РПД19-ГР94-1864-[6]/08.01.2020 г., като от проверката е установено, че семейство П. към настоящия момент пребивават в [населено място], град в провинция Б.-В., Германия. Като причина е посочено, че г-н П. работи като международен шофьор, предвид необходимостта от финансови средства за извършване на неотложен ремонт на общинското жилище, което е в окаяно състояние и не е възможно да се обитава преди това. На следващо място е установено, че през 2018 г. при П. в Германия се е установила и неговата съпруга – г-жа М. П. с двете им деца, тъй като сина им имал сериозен здравословен проблем и там имало възможност да го лекуват безплатно. Двете деца посещавали училище в [населено място]. Видно от представения по делото от жалбоподателя трудов договор сключен на 21.10.2017 г., П. е работил по трудово правоотношение с дружество на територията на [населено място], Германия. Този въпрос обаче изобщо не е бил изследван от страна на органа, който е имал възможността, а и задължението да се снабди с информация за наличие на трудови договори към момента на проверката за лицето. Отделно от това е представено и писмо от Здравната каса ККХ на Германия, видно от което детето на П. има сериозен здравословен проблем, като лечението на детето на жалбоподателя се осъществява в Германия и ще е с продължителност няколко години, като разходите са поети от здравната каса.

По делото са представени още и поръчка за дограма, ведно със спецификация и приемо-предавателен протокол, касови бележки и фактури, удостоверяващи извършени плащания от жалбоподателя за строителни материали, врати, тапети, лепила, латекс, разредител и др., свързани с

извършваният ремонт на жилището.

В хода на делото е изискан и представен социален доклад, видно от който на 07.05.2020 г. е бил осигурен достъп до апартамента от г-жа К., тъй като към настоящия момент семейство П. е на територията на Германия. Установено е, че техническото състояние на апартамента е много лошо и не е възможно да бъде използвано в този си вид. Извършват се ремонтни дейности на две от стаите, които включват поставяне на гипсокартон, шпакловка, латекс, тапети и др. Старата дограма е подменена с алуминиева, с изключение на кухнята. Постепенно се влагали финансови средства от страна на семейството, за да може жилището да е годно за живеене. Във връзка с предприетата процедура от СО – район „П.“ по прекратяването на наемното отношение, е била осъществена среща с жалбоподателите на 03.01.2020 г. в ОЗД към ДСП – О.. В разговор са споделили, че към настоящия момент пребивават в [населено място], град в провинция Б.-В., Германия. Като причина са посочили, че г-н П. работи като международен шофьор, предвид необходимостта от финансови средства за извършване на неотложен ремонт на общинското жилище, което е в окаяно състояние и не е възможно да се обитава преди това. На следващо място е установено, че през 2018 г. при П. в Германия се е установила и неговата съпруга – г-жа М. П. с двете им деца, тъй като сина им имал сериозен здравословен проблем и там имало възможност да го лекуват безплатно. Двете деца посещавали училище в [населено място]. Във връзка с изложеното ОЗД към ДСП – О. са изразили становище, че следва да бъде постановено решение, което да защитава в максимална степен интересите на двете деца на жалбоподателите.

По делото се събраха и гласни доказателства, като бяха разпитани свидетелите И. К. П. и В. П. С.. От показанията на свидетелката П. – сестра на жалбоподателя, се установява, че жилището, което е отдадено под наем на П. е в състояние негодно за обитаване. Като влезли вътре имало прозорци, но нямало стъкла, а найлони. В банята нямало плочки, била изкъртена едната тоалетна и нямало мивка. В жилището имало мухъл. За да можело П. да осъществи ремонта, предвид това, че били необходими парични средства, които в България няма как да отдели за ремонта, се наложило да подпише договор за работа в Германия. В момента вратите не били закачени, тапетите в момента се поставяли, гипсокартон бил сложен, трябвало да се сложи и ламинат. По отношение на лечението на челюстта на детето на жалбоподателя в Германия посочва, че същото е доста дълготрайно, като здравната каса поемала 80% от него, а 20% които П. плащал щели да му бъдат върнати след приключване на лечението на детето.

От показанията на свидетеля С. се установява, че същият е от 18-19 години домоуправител на бл. 218 в[жк]. Според думите на неговия заместник А. А., апартамента бил за основен ремонт. Лично не бил влизал, но това бил един от трите апартамента, в които посмъртно не можело да се влезе. До момента всичко било платено.

Настоящият съдебен състав счита, че административният орган е извършил процесуално нарушение, тъй като е издал акта и в противоречие с основния принцип на чл. 6 от АПК за съразмерност. В настоящия случай се касае за наемател с редовни плащания без закъснение, който предвид това, че

жилището се е нуждаело от основен ремонт е започнал да извършва такъв. Извършването на основен ремонт необходим за нормално обитаване на предоставено общинско жилище, който ремонт наемателите извършват за своя сметка, може да се приеме като обитаване на жилището, защото е започнало неговото фактическо използване чрез привеждането му във вид годен за обитаване. Предвид всички представени доказателства, съдът намира, че действието на административният орган не е справедливо по отношение на жалбоподателите и засяга правата и законните интереси не само на жалбоподателите, но и на техните деца, в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава, доколкото жалбоподателите спазват разпоредбите на закона, като същите са и изправни платци в договорните си отношения с общината.

При горните съображения, съдът счита, че заповедта за прекратяване на договора е издадена без и преди административният орган да изясни всички факти и обстоятелства от значение за случая, в нарушение на чл. 6 и чл. 35 от АПК, и без да е изследвал наличието на изключението по чл. 24 от НРУУРОЖТСО, а именно да се снабди с информация за наличие на трудови договори за лицето К. П..

Във връзка с изложеното, настоящият съдебен състав счита, че оспорената в настоящото производство Заповед № РПД19-РД48-18 от 18.12.2019 г. на кмета на район „П.“ - Столична община е незаконосъобразна, постановена при противоречие с материалноправните разпоредби и при несъответствие с целта на закона – отменителни основания по чл. 146, т. 4 и т. 5 от АПК.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, претендираните от жалбоподателите разноски следва да им бъдат присъдени, в доказан по делото размер, от които 30 лева – държавна такса и 600 лева - договорено и заплатено адвокатско възнаграждение, или общо в размер на 630 /шестстотин и тридесет/ лева.

На особени представител следва да бъде заплатено възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева, което следва да бъде внесено от загубилата делото страна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 30-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РПД19-РД48-18 от 18.12.2019 г. на кмета на район „П.“ - Столична община, с която на основание чл. 46, ал.2 от ЗОС и чл. 33, ал. 1, т. 8 и ал. 2 от НРУУРОЖТСО е наредено да се прекрати Договор за наем № РПД17-ДГ66-138/26.07.2017 г., сключен въз основа на настанителна заповед № РПД17-РД66-38/26.07.2017 г. с К. К. П., ЕГН [ЕГН] и членовете на семейството му, а именно: М. З. П., ЕГН [ЕГН] – съпруга, Х. К. П., ЕГН [ЕГН] – син и И. К. П., ЕГН [ЕГН] – дъщеря, относно общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, ап. 104, състоящо се от две стаи, дневна, кухня и сервизни помещения, частна общинска собственост /АОС № 0388/10.07.1997 г./, поради необитаване на същото повече от шест месеца.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на К. К. П., ЕГН [ЕГН] и М. З. П., ЕГН [ЕГН] и двамата с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, ап. 104 направените по делото разноски, в размер на 630 /шестстотин и тридесет/ лева.

ОСЪЖДА Столична община да заплати по депозитната сметка на АССГ сумата от 100 /сто/ лева, представляващи възнаграждението на особения представител по делото. Да се издаде изпълнителен лист за тази сума и след изплащането ѝ да се издаде РКО на особения представител.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест, съгласно чл. 46, ал. 5 от ЗОС.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: